

1 kontakt

med

B A P T I S T K I R K E R N E

Nr. 6

Oktober
November

2012

Giv vor lille Pige min Bibel

*De sidste timer
Afskedsbreve fra
frihedskæmperne
1943-1945.*

*Kristelig Dagblads
Forlag 272 sider.
249 kroner.*

Under Anden Verdenskrig blev 112 frihedskæmpere dømt til døden ved tysk krigsret - heriblandt Hvidstengruppen. Bogen *De sidste timer* samler frihedskæmpernes stærke afskedsbreve, skrevet få timer før henrettelsen.

Det er bevægende at læse de mange afskedsbreve, der på en forunderlig rolig og stilfærdig, men dog insisterende måde indbyder læseren til at overveje, hvad der betyder mest i ens liv. Hvad ønsker vi at efterlade os?

Et tankevækkende eksempel herpå er Emil Balslevs afskedsbrev til sin kone, som vi her bringer i uddrag. Han kommer ind på, hvad han kan give videre til sine børn? Bl.a. den lille pige, der er født, efter han er blevet anholdt, og som han nu aldrig får at se.

Læs også side 3 om at møde Gud i disse mine mindste. Således handler dette nummer om Dommen, Det evige liv, og de kære, vi må savne, men kan mindes ved Allehelgen.

Af Emil Balslev

Født d. 19. september 1913. Død d. 23. juni 1944.

Student fra Metropolitanskolen. Landinspektøreksamen i 1937. Fra april 1941 havde han sin egen virksomhed i Aars. Han efterlader sig hustru og tre børn, hvoraf det tredje blev født efter hans anholdelse. Medlem af Aars nedkastningsgruppe. Henrettet i Ryvangen den 23. juni 1944.

22. Juni 1944 Kl. 23.

Min egen elskede Gudrun.

Jeg har nu faaet at vide, at vi alle om 4 Timer skal skydes. Dommen blev forkyndt i Tirsdags, og min Benaadningsansøgning er blevet afslaaet. Det er haardt at tænke paa at maatte lade dig alene med de tre Børn, og jeg beder dig tilgive mig, at jeg gennem min Handling har bragt dig i denne Situation. - Igennem mit Fængselsophold er jeg kommet til en fast Tro paa Gud og hans Visdom og Naade. Selvom vi i Dag ikke kan se Meningen og fatte det hele, beder jeg dig holde dig til Ordet: "Alle Ting samvirker til gode for dem, som elsker Gud." Dette Ord står i Romerbrevet Kap 8,28, og jeg beder om, at det maa blive sat paa min Grav. Hvis du intet har derimod, vil jeg gerne brændes.

Over alle mine Efterladenskaber kan du disponere ganske frit. Det eneste, jeg ønsker, er, at Viggo faar min Fyldepen, Poul mit Lommeur og vor lille Pige min Bibel. Den sidste er maaske ikke økonomisk set saa meget værd, som de andre Genstande, men jeg har jo ikke kvindelige Ting i min Besiddelse, og Indholdet af den Bog opvejer alle materielle Goder. Hvis du kan det, beder jeg dig fremtidig bære min Ring paa dig. Ringen har jeg nu efter 6½ Aar taget af.

Elskede Ven. Tro paa Gud og hans Retfærdighed. Den første Tid vil blive svær for dig, men som en ringe Trøst kan jeg sige dig af et kærligt Hjerte, at jeg ikke frygter Døden. Jeg tror paa, at vi engang skal mødes hos Gud og skal være sammen i Evigheden.

I de sidste 8 Dage har jeg haft den Lykke at være sammen med et kristent Menneske, og han har hjulpet mig igennem de svære Dage. Lev selv videre og modtag Fremtiden af Guds Haand. Giv dig selv til Gud og lær vore Børn at finde Ham og leve med Ham.

"Se" Jeg er med jer...

Fat mod: Gud er med dig.

Her ses flere store, væltede stammer. Blæst om, men ikke døde. Derfor skyder der masser og atter masser af nye skud fra hvert et gammelt træ.

Nogle gange er det os, der blæses om af livets storme. Det er tungt og ofte smertefuldt. Vi må til tider sige farvel til noget gammelt og velkendt. Ja, måske endda tage afsked med en af vore kære. Det gør ofte ondt og opleves meget svært.

Men Gud er ved sin Helligånd med os alle dage, stormfyldte såvel som fredelige. Og efter en svær tid lader Gud ofte nyt liv spire frem. Eller endda Evigt Liv hvis livet her er til ende. Nyt liv er aldrig lig det gamle. Og ikke sjældent finder det nye liv en mere frodig form. Som træerne her, der skyder masser af nye kviste.

Allerede Profeten Esajas ca. 700 før Kristus så, hvordan noget nyt og Åndsfyldt kan spire frem af de gamle grene.

Men der skyder en kvist fra Isaajs stub, et skud gror frem fra hans rod. Over ham hviler Herrens ånd, visdoms og indsigts ånd, råds og styrkes ånd, kundskabs og gudsfrygts ånd. Es 11,1 - 2

Fat derfor mod: Gud er med dig.

Når du vil bede.

Oktober

Fredens Gud,
selv hvis en indre tåge
får os til at drive langt bort
fra troens tillid,
forlader du os ikke.
Og vi indser,
at den enkle længsel
efter Gud,
allerede er troens begyndelse.

November

Hellige Ånd, trøstens Ånd,
vi ville gerne gå fremad,
medens vi opdager,
hvad du forventer af os.
Og vort liv åbner sig
ved dit nærvær;
og det udfolder sig til det,
vi end ikke turde håbe.

Br. Roger af Taizé

kontakt Kirkeblad for 6 danske baptistmenigheder
103. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Regnskab: Jens Anker Næsby, tlf.: 3049 9660, jens.anker@naesby.dk

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

At møde Gud i "disse mine mindste"

*Biskop Steen Skovsgaard,
Lolland-Falsters Stift.*

Steen Skovsgaard er optaget af diakoniens væsen – både rent personligt og i sin rolle som biskop i Lolland-Falsters stift. Ifølge Steen Skovsgaard er udgangspunktet i diakonien, at jeg ikke blot møder den nødlidende, men at jeg samtidig møder Gud selv i den nødlidende.

- Enhver hjælp, som den kristne yder, er et møde med Gud selv, forklarer Steen Skovsgaard.

I Salme 34,19 står der, at Herren er nær ved dem, hvis hjerte er knust. Det er for mig en nøgle til forståelse af den rette omgang med mennesker i nød. Det betyder, at hvis jeg skal holde mig nær ved Gud, skal jeg holde mig nær ved dem, hvis hjerte er knust.

Gud taler igennem den nødlidende

Hele diakoniopfattelsen er for Steen Skovsgaard en understregning af menneskets værd. - Mennesket er uendeligt meget værd, fordi Gud er nær. Jeg har altid været meget spændt på, hvad Gud vil sige til mig, når jeg møder et menneske i nød. Der er meget mere end den nød, som det menneske sidder midt i. Der er en guddommelig gnist, som skinner allerklarest på den mørke baggrund.

Missionen i diakonien

- Diakonien handler om at finde Guds kraft i magtesløsheden. Når Gud allerede er hos den nødlidende, skal vi ikke bringe Gud til ham, vi skal finde Gud i ham, påpeger Steen Skovsgaard. Og jeg kan selv blive rig af dette møde med min næste. Han er ikke bare et hult kar, som ikke har noget at give. Han har noget at fortælle mig. Det giver også en langt større værdighed i mødet.

- Det duer ikke, hvis man kommer og vil mase sig selv ind. Døren går netop ikke indad, men udad. Den anden skal åbne døren. Vi bliver nødt til at træde tilbage og være ydmyge. Steen Skovsgaard henviser til Søren Kierkegaard, som siger, at "al sand hjælp begynder med ydmygelse. Hjælperen må først ydmyge sig under

den, han vil hjælpe og derved forstå, at det at hjælpe ikke er at herske, men at tjene".

Diakoniens rolle i kirken

Steen Skovsgaard forklarer, at diakoni i kirken bør vægtes på lige fod med gudstjeneste og undervisning. Han plejer at illustrere kirkens opgave ved hjælp af en trekant. De tre sider består af henholdsvis gudstjeneste, undervisning og diakoni. I midten af trekanten står mission, som kan beskrives som pulsslaget i det hele.

- Måske er diakonien den side i trekanten, som lider mest. Det er helt klart et område, som godt kunne prioriteres mere, mener Steen Skovsgaard. Meget af diakonien er overladt til kirkelige organisationer. Vi skal passe på med at sige, at så behøver vi ikke gøre noget. Lokalt i de enkelte menigheder opfordrer jeg til, at man er meget mere opmærksom på diakoniens rolle. Både som fællesskab og som enkeltpersoner må vi holde øje med, hvordan vi kan være noget for vores næste. Derigennem vil vi ofte opleve, at man ikke kan skelne mellem giver og modtager. Og hvis man kan – så er det altid saligere at give end at modtage.

*Fra OaseMagasinet nr. 1/2012.
Tekst: Heidi Graugaard Nielsen,
kommunikationsleder.*